

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 42.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088429952/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

Papiret kaldes »Dansk« men dog i alle Maader være ligesaa tysk som dansk, ligesaa afhængigt af det Tyske Forbunds Beslutninger som af sine egne Grundlove.

Hvordan vi efter den hæderlige og seierlige Krig (1848—51) som vi nys førde med Holsten-Gottorp og med det store Tyskland, for dog engang at blive dem kvit, er kommet i den hårde Klemme at skulie søbe den Kaal, vi har spyttet i, det stræbde jeg i »Danskeren«, som fulgte Begivenhederne, og det har jeg ærlig stræbt paa Rigsdagen at oplyse, og jeg tør vel sige, at var mit Raad blevet fulgt, da var vi aldrig kommet hvor vi nu er, og veed hverken ud eller ind, men gjort Gierning staar ikke til Ændring, saa deri kan det nu i det Høieste kun nytte vore Efterkommere at speile sig, men skal vi, ved nogensomhelst lykkelig Vending, ved noget Mirakel nok saa stort, komme ud af Klemmen, da kræves der først og fremmest, at vi vil, alvorlig vil ud af den, saasnart vi kan, vil det, hvad det saa for Resten skal koste, thi ellers vil det bestandig, selv ved de lykkeligste Vendinger, gaae os som det gik os efter Seirene ved Bau, ved Frederits og ved Isted, som vi ikke turde forfølge eller benytte og høstede derfor slet ingen varige Frugter af. Det eneste, vi for Øieblikket kan gjøre, er at udtrykke denne Danske Folke-Villie paa det Bestemteste og Klareste ved at nægte vort Samtykke til Forandring af en eneste Tøddel i Danmarks Riges Grundlov, enten i Henseende til fuld Minister-Ansvarlighed, eller Penge-Bevillinger, eller Valgret eller Lovgivning; eller nogensomhelst Frihed, indtil man, om man kan, viser og sikkrer os en Fælles-Forfatning, hvori vi saavel for Danmarks Rige og det Danske Folk, som for hver Enkeltmand af os, finder samme Tilfredsstillelse, som Danmarks Riges Grundlov giver os.

Det er umæeligt, vil man sige, og det troer jeg gjerne, men det er ligefuldi hvad man skylder os, og hvad vi nødvendig maae have, før vi med Villie kan give Slip paa Danmarks Riges velerhvervede og dyrt heseiglede Grundlov, uden derved at give Slip paa Fæderneland, Modersmaal og al Folkelighed, som vore Fædre har stridt for til sidste Blods-Draabe, og som deres ægte Børn, saalænge der er igjen af dem, maa stride ligedan for.

Men, vil man sige, der er jo ikke mindste Rimelighed for, at enten Rigsdagen eller det Danske Folk med et saadant roligt og standhaftigt Nei vil modsætte sig enhver Sammen-